

Intervju med Magdalena Östberg, intervjuperson nr 72

Projekt: Göteborg berättar

Bandningens längd: 00:37:34 + 00:18:43

Datum: 2018-12-05

Intervjuare: Marja Ågren

Plats: Göteborgs stadsmuseum, Sarauws rum

Tid: 15.15 - ca 16.30

Intervju med Magdalena Östberg

Bandningen börjar

Intervjuare 1 [00:00:05]: Då ska jag säga det först, att det är just den femte december 2018, och vi sitter här i Sarauws rum på Stadsmuseet för att göra en intervju för projektet Göteborg berättar. Och jag som intervjuar heter Marja Ågren, och jag ska intervjua dig, som heter?

Talare 1 [00:00:20]: Magdalena Östberg.

Intervjuare 1 [00:00:24]: Ja. Då börjar jag fråga när du är född.

Talare 1 [00:00:26]: 1997, i Vietnam.

Intervjuare 1 [00:00:29]: I Vietnam?

Talare 1 [00:00:32]: Ja.

Intervjuare 1 [00:00:33]: Mm, var då i Vietnam?

Talare 1 [00:00:37]: Nu räknas det till Hanoi, så det var Ha Tai förut.

Intervjuare 1 [00:00:39]: Mm, alltså det är liksom storstad då?

Talare 1 [00:00:42]: Ja, Hanoi är huvudstaden, så utkanten där kan man säga.

Intervjuare 1 [00:00:48]: Mm. Så när kom du till Sverige?

Talare 1 [00:00:52]: Det var när jag var tre månader.

Intervjuare 1 [00:00:55]: Blev adopterad kanske?

Talare 1 [00:00:57]: Ja, precis.

Intervjuare 1 [00:00:58]: Okej, och var bodde dina föräldrar då?

Talare 1 [00:01:01]: De bodde på Värmdö, utanför Stockholm då, och gör fortfarande.

Intervjuare 1 [00:01:07]: Jaha, de gör det fortfarande? Så det är där du vuxit upp då, helt enkelt?

Talare 1 [00:01:10]: Ja.

Intervjuare 1 [00:01:11]: Okej, ja. Och när kom du till Göteborg?

Talare 1 [00:01:15]: Det var nyss, det var vid årsskiftet nu 2017-2018 som jag kom hit. Men jag har släkt i Kungälv, så då har jag ändå varit i Göteborgsområdet mycket förut.

Intervjuare 1 [00:01:29]: Mm, så det är nästan ett år nu då du har bott här?

Talare 1 [00:01:32]: Ja, snart.

Intervjuare 1 [00:01:33]: Och var bor du i Göteborg?

Talare 1 [00:01:34]: I Örgryte.

Intervjuare 1 [00:01:36]: Mm, är det i en lägenhet eller?

Talare 1 [00:01:40]: Ja, det är väl en lägenhet i som ett flerfamiljshus, så det är fyra hushåll där.

Intervjuare 1 [00:01:47]: Mhm, fast det ser ut som en villa då?

Talare 1 [00:01:49]: Ja, precis. Så det är ett, nu tappade jag ordet bara, ett funkishus.

Intervjuare 1 [00:01:57]: Mhm, fint. Hur kom det sig att du kom, flyttade till Göteborg?

Talare 1 [00:02:03]: Det var, jag har trivts bra i Göteborg, och så kände jag att jag ville komma bort lite och det var lite lagom, för jag har släkten här så jag vet att är det något så har jag dem, men det är ändå inte hemma [skrattar 00:02:16].

Intervjuare 1 [00:02:17]: Nej, just det. Men vad gör du?

Talare 1 [00:02:20]: Just nu så studerar jag, i Kungälv, på Nordiska folkhögskolan, och läser upp gymnasiet.

Intervjuare 1 [00:02:28]: Mm, hur är det?

Talare 1 [00:02:29]: Det är, nä men det är bra att komma igång. Jag var hemma många år och nu så kände jag att det var dags att ta igen det.

Intervjuare 1 [00:02:38]: Mm, är det första gången som du bor hemifrån liksom eller?

Talare 1 [00:02:42]: Ja, jag har varit borta, jag har bott hos min morbror en månad förut, och

min morfar och sådär, men det är nu som jag flyttar på riktigt. Så jag bodde på internat förra terminen, först, och nu flyttade jag till lägenheten i augusti.

Intervjuare 1 [00:02:57]: Okej, var det ett internat i Kungälv då eller?

Talare 1 [00:02:59]: Mm, på skolan där.

Intervjuare 1 [00:03:00]: Jaha. Hur var det?

Talare 1 [00:03:02]: Det var, det var bra i början att komma igång och så fick man lära känna några som man kanske inte gick i samma klass som, och så. Så det var väldigt kul att ha varit med om.

Intervjuare 1 [00:03:16]: Ja, det förstår jag. Hur länge är det du ska läsa det?

Talare 1 [00:03:19]: Det blir minst tre år, för det behöver man för att få gymnasiebehörigheterna och sådär, och sen är det väl så lång tid det tar att bli färdig, om det är mer eller mindre. Men minst tre år ska det vara i alla fall.

Intervjuare 1 [00:03:36]: Mm. Vad, vilket program?

Talare 1 [00:03:38]: Det är lite olika, det är såhär terminskurser, så då är det lite olika inriktningar, så nu går jag kultur och samhälle, och till våren ska jag gå modern historia.

Intervjuare 1 [00:03:51]: Mm, vet du vad du skulle vilja syssla med sen?

Talare 1 [00:03:55]: Nae, inte säkert. Jag tar det lite som det kommer just nu känner jag, så jag inte blir helt överväldigad. Men kanske något, något praktiskt eller så.

Intervjuare 1 [00:04:07]: Det låter klokt.

Talare 1 [00:04:09]: Ja, det, jag trivs med det.

Intervjuare 1 [00:04:11]: Ja. Det är inte lätt att veta heller, eller man kan ändra sig många gånger också.

Talare 1 [00:04:14]: Mm, jag känner det också, så det kommer sen.

Intervjuare 1 [00:04:18]: Mm. Men vad, är det liksom nära släktingar som bor i Kungälv, var det Kungälv de?

Talare 1 [00:04:23]: Mm. Eller ja, Kungälv och Romelanda och sådär, så det är mammas sida av släkten, så hon flyttade till Stockholm när hon studerade, så blev hon kvar där, så nu flyttade jag tillbaka.

Intervjuare 1 [00:04:34]: Ja, just det. Och din pappa är han, var kommer han ifrån?

Talare 1 [00:04:38]: Han är från Stockholm.

Intervjuare 1 [00:04:41]: Ja. Så hur känner du dig, vad skulle du säga, vad är du?

Talare 1 [00:04:47]: Uppväxt stockholmare, men göteborgare i hjärtat. Nej men, det, jag trivs bra här, jag vet inte hur länge jag kommer bo här, men i några år till blir det allt, och det är rätt för mig just nu.

Intervjuare 1 [00:05:00]: Mm. Och nu är du göteborgare?

Talare 1 [00:05:02]: Ja [skrattar 00:05:02], nu är jag göteborgare.

Intervjuare 1 [00:05:05]: Mm. Men, hur är det med, hör det till Örgryte sa du?

Talare 1 [00:05:13]: Mm.

Intervjuare 1 [00:05:14]: Hur är det då, att bo där?

Talare 1 [00:05:16]: Jo men det är bra, det är lugnt, fint område, det är lagom centralt, så jag trivs väldigt bra där. Jag har ändå bott utanför stan när jag växte upp, så det är ganska skönt att bo lite centralare nu.

Intervjuare 1 [00:05:32]: Mm, just det. Kände du någon i Örgryte eller?

Talare 1 [00:05:34]: Nej, det var, det var mammas arbetskamrat bodde i det huset förut, så då kände hon dem, så då ville de ha någon som studerade, så blev det jag.

Intervjuare 1 [00:05:49]: Ja, vad bra. Vad är det bästa med att bo där?

Talare 1 [00:05:53]: Mm, vet inte, jag tror det kanske är läget, än så länge. Jag har inte varit runt där så mycket. Men jag tycker att det ligger väldigt lagom sådär, det är inte mitt i smeten, men det är ändå nära, sådär, till allting. Och så är det fint om man går runt och kollar på husen, och det är ju nära till skogen, men jag vet inte vad det heter där.

Intervjuare 1 [00:06:17]: Delsjön?

Talare 1 [00:06:17]: Delsjön ja, så det är ju skönt också att ha det nära.

Intervjuare 1 [00:06:24]: Mm. Är det något som inte är bra med Örgryte?

Talare 1 [00:06:26]: Inte som jag har märkt än i alla fall, än så länge är jag nöjd.

Intervjuare 1 [00:06:32]: Vad tycker du är det bästa med Göteborg då?

Talare 1 [00:06:37]: Jag vet inte, det är svårt att säga. Men jag tycker det känns ändå som en ganska skön stämning, det är inte lika stressat som i Stockholm med folk som springer hit och dit och på varandra, utan det är lite mer utspritt och det är skönt tycker jag.

Intervjuare 1 [00:06:58]: Mm. Om du skulle säga tre bra saker, kan du komma på det?

Talare 1 [00:07:03]: Det är så svårt att säga specifikt tre saker, faktiskt. Jag tycker det är....

Intervjuare 1 [00:07:11]: Du behöver inte.

Talare 1 [00:07:11]: Det är fint och det är trevligt och det är bra [skrattar 00:07:13] .

Intervjuare 1 [00:07:14]: [skrattar 00:07:14] Det är bra. Och hur har du det med dåliga saker då, är det något som går att säga?

Talare 1 [00:07:25]: Nej, det är inte så mycket jag funderar på, det är väl, min buss är ofta försenad, så det är svårt att veta, det brukar ju vara så att då kommer den när nästa buss ska komma istället, men då är det lite svårt att räkna med. Men annars så är kollektivtrafiken ändå bra, eller den där appen som finns tycker jag är jättebra med Göteborg, den är mycket tydligare än de andra jag har testat i Stockholm och Karlstad och så. Så den tycker jag, den är bra.

Intervjuare 1 [00:07:52]: Mm, vad kul. Är det så att du pendlar med buss då till Kungälv?

Talare 1 [00:07:57]: Ja, så då tar jag spårvagnen några hållplatser och sen tar jag bussen hela vägen till Kungälv, så det är jättesmidigt för mig.

Intervjuare 1 [00:08:04]: Mm. Och den stannar, den blir inte fast i köerna där?

Talare 1 [00:08:09]: Nej det brukar, det brukar inte vara så farligt faktiskt, jag börjar lite senare, jag börjar tio över nio, så då har nog de flesta åkt.

Intervjuare 1 [00:08:18]: Ja just det, det kanske är mer köer åt andra hållet då, folk som ska in?

Talare 1 [00:08:20]: Ja, det kan det nog vara vid den tiden, så jag åker åt fel håll, så det är skönt.

Intervjuare 1 [00:08:26]: Ja just det. Har du hunnit hitta något favoritställe i stan, något sådär?

Talare 1 [00:08:34]: Favorit och favorit, jag gillar Slottsskogen, är fin, jag har inte varit där så mycket. Och Botaniska är mysigt och Trädgårdsföreningen, jag gillar Stenpiren väldigt mycket, jag har hört att inte alla gillar det, men jag tycker det är jättestemt där faktiskt.

Intervjuare 1 [00:08:50]: Mm, tycker jag också. Men vad är det man inte gillar då?

Talare 1 [00:08:57]: Med Stenpiren?

Intervjuare 1 [00:08:59]: Ja, ja?

Talare 1 [00:08:59]: Jag tror någonstans det kan vara lite sådär, det är mycket sten, det är kliniskt och sådär, men jag tycker det är snyggt. Och så är det blandat där, ibland med lite grönt och sådär, det gillar jag väldigt mycket personligen. Så smaksak tror jag.

Intervjuare 1 [00:09:14]: Ja, säkert. Men hur rör du dig annars i staden?

Talare 1 [00:09:21]: Det är mest där, jag har någon kompis i Frölunda och sådär, i Majorna och, men oftast så är det bara fram och tillbaka med skolan och så.

Intervjuare 1 [00:09:36]: Och när du ska till Frölunda eller Majorna, är det kollektivtrafik då eller?

Talare 1 [00:09:40]: Ja, det känns onödigt att ha bil. Ja det är väl det som gör det lite svårt, det är så mycket byggen nu, så det är svårt med trafiken, att hitta och gpsen har inte koll och sådär, så man får lära sig.

Intervjuare 1 [00:09:55]: Ja just det. Har du körkort?

Talare 1 [00:09:56]: Ja, i ett år nu precis, så det är också väldigt [skrattar 00:09:59] nytt för att vara bekväm att köra mitt i stan här. Jag har provat, det var svårt.

Intervjuare 1 [00:10:07]: Ja. Men varför tycker du, om du skulle sälja in Göteborg, varför ska man bo här då?

Talare 1 [00:10:13]: Mm, ja, jo men det kan nog vara att jag tycker det känns, det känns ändå generellt lite, jo men lite lugnare, det är fortfarande en storstad, men det känns inte att det är så mycket att folk springer hit och dit och har jättebråttom, ändå, och man kan bara gå runt, och det är väldigt skönt. Annars.

Intervjuare 1 [00:10:40]: Tror du att du får med dig någon annan från Stockholm, Värmdö, till?

Talare 1 [00:10:49]: Jag har en som var lite sugen för hon har släkt här, men sen så har hon träffat någon i Stockholmstrakterna, så då blir man ju gärna fast där, och kommer i den åldern nu när man börjar träffa de där, så då blir man nog kvar mest med dem.

Intervjuare 1 [00:11:03]: Ja just det, ja. Men dina kompisar som du har här, är det från skolan du har träffat dem?

Talare 1 [00:11:09]: Ja, jag konfirmerade mig för många år sen, och då träffade jag en som var från Göteborg, och så var vi i samma kompisgrupp, och sen träffade jag hans kompisar, så det är ett litet kompisgäng som jag känner därifrån, och sen så är det väl från, så är det slakten som jag har, och så är det skolan då mest som det blir.

Intervjuare 1 [00:11:29]: Ja, det är ju bra. Det är liksom skönt att ha folk som man känner.

Talare 1 [00:11:36]: Ja, precis [skrattar 00:11:36].

Intervjuare 1 [00:11:37]: Annars kan det bli ensamt.

Talare 1 [00:11:40]: Mm, men det har jag ändå haft bra från början. Så jag har känt mig välkommen.

Intervjuare 1 [00:11:45]: Mm. Säger begreppet göteborgsanda dig någonting?

Talare 1 [00:11:51]: Nej, inte jättemycket, jag frågade runt lite mina kompisar vad de tyckte, men de bara, äh, jag vet inte riktigt, men det man tänker på annars är väl liksom såhär go göteborgare. Men, och det har jag väl tänkt också, men alla håller väl inte med lika mycket. Så jag vet inte riktigt.

Intervjuare 1 [00:12:17]: Mm, javisst. Vad är en go göteborgare då?

Talare 1 [00:12:21]: Jag vet inte[skrattar 00:12:23] . Men ganska laid back tror jag, är bilden liksom i huvudet tror jag ändå, att man, det är la gött och tar det lite som det kommer, och det är inte hela världen allting, tror jag.

Intervjuare 1 [00:12:40]: Mm. Finns det något som du skulle säga är en äkta göteborgare?

Talare 1 [00:12:44]: Det är väl någon som gillar Göteborg, det känns ändå som att det borde vara något. Men annars så, alla är vi olika och så.

Intervjuare 1 [00:12:57]: Mm.

Talare 1 [00:12:57]: Så om man själv ser sig som en äkta göteborgare, då tycker jag nog att man är en.

Intervjuare 1 [00:13:05]: Mm. Har du upplevt att staden är segregerad?

Talare 1 [00:13:11]: Jag vet inte, jo men lite kanske, men jag är inte jätte, jag vet inte om jag vågar uttala mig så mycket, jag vet inte så mycket, heller. Men det är det nog på många ställen, överallt tror jag, alltså generellt i världen och Sverige och allting.

Intervjuare 1 [00:13:34]: Ja just det. Har du några tankar om det?

Talare 1 [00:13:37]: Nej, det är ju svårt. Det är mycket man tycker att man borde göra och sånt man måste göra och allt, men det är så mycket lättare sagt än gjort, och saker tar tid och, sen så är det, det är ju många grejor man borde göra, så även fast det kanske hade varit lätt om man hade tagit tag i det så är det mycket saker, mycket annat också, så det är svårt tror jag, ändå. Även fast det är mycket som borde vara bättre så.

Intervjuare 1 [00:14:08]: Nej men absolut, jag håller med.

Talare 1 [00:14:12]: Mm.

Intervjuare 1 [00:14:13]: Vad tänkte jag på. Tycker du att du har, hur mycket har du hunnit se av Göteborg, har du varit överallt?

Talare 1 [00:14:26]: [skrattar 00:14:26] Det är svårt att säga, men vad jag vet så har jag väl sett lite av det mesta kanske. Men det är mycket, det beror på var mina kompisar drar sig så följer jag bara efter mest.

Intervjuare 1 [00:14:43]: Mm. Har du varit ute i olika stadsdelar och sådär?

Talare 1 [00:14:50]: Jag vet inte vad som räknas till Göteborg men.

Intervjuare 1 [00:14:53]: Ja, det är ju ganska stort, det är hela, inte hela, men ja, Hisingen förstås, och de delarna där, dels ut mot havet, Torslanda, och sen är det Säve och.

Talare 1 [00:15:06]: Ja och Partille då eller?

Intervjuare 1 [00:15:08]: Nej Partille är...

Talare 1 [00:15:09]: Är det utanför?

Intervjuare 1 [00:15:09]: Det är utanför och det räknas inte till Göteborg faktiskt, men.

Talare 1 [00:15:11]: Men jag har, på Hisingen har jag varit, ett par gånger på galoppbanan där och sprungit. Men det är nog mest det och sen här inne kring staden, vid Majorna och Frölunda om det räknas och.

Intervjuare 1 [00:15:31]: Ja, det hör till, och även det här Askim och...

Talare 1 [00:15:31]: Och kring Botaniska. Ja, ja där har jag också varit några gånger.

Intervjuare 1 [00:15:36]: Mm, och sen är det Bergsjön och Angered åt nordost.

Talare 1 [00:15:38]: Ja, Angered har jag varit också, men det har varit från Kungälv och med jobbet och sådär, och Bohus räknas väl, det är väl Göteborgs kommun, nej det är utanför?

Intervjuare 1 [00:15:50]: Nej, Bohus hör till..

Talare 1 [00:15:50]: Men nästan vid Bohus är Göteborgs kommun vet jag, för jag åker ut från den när jag, precis vid Kungälv där ju.

Intervjuare 1 [00:15:59]: Just det. När du sa med jobbet, tänker du skolan då eller?

Talare 1 [00:16:03]: Nej jag har, jag sommarjobbade på Kungälv's sjukhus och ska väl jobba lite där i jul och så också. Så då har, de har hand, då har varit lite fastighetsskötare ungefär, så då har de haft hand om Angered också, så där har jag varit där och fixat lite grann.

Intervjuare 1 [00:16:19]: Mhm. Angereds?

Talare 1 [00:16:21]: Sjukhus, närsjukhuset där tror jag, som är ganska nytt, så det är inte så mycket att göra, men lite grann.

Intervjuare 1 [00:16:25]: Ja. Är det lite såhär allt möjligt, byta glödlampor och liksom?

Talare 1 [00:16:33]: Ja, glödlampor, det var någon persienn som hade gått sönder, det var något larm som inte blev tyst och de har ju ingen på plats där, så det var någon dörr som skulle bytas på operation, så då är vi lite kontakt där för, ja, men lite småfix är det ju.

Intervjuare 1 [00:16:53]: Ja just det. Har det, var det ett bra sommarjobb tycker du?

Talare 1 [00:16:56]: Jo, jag var på obetald praktik där för några år sen, och jag trivs ändå väldigt bra med den typen av jobb och med de människorna som är där och man får träffa nytt folk och lära sig massa nya grejor, så det är jättebra. Det är ju praktiska saker, stopp i handfat och sånt som man ska kunna hemma också.

Intervjuare 1 [00:17:17]: Ja visst, precis. Man måste vara lite teknisk kanske eller?

Talare 1 [00:17:20]: Inte egentligen. Vissa får för sig att jag är det för jag tycker att det är kul, men jag vet inte om jag är det, men jag gillar ju sånt, jag vet inte, men att göra praktiska grejor med händerna och så, för man behöver inte, jag känner att då kan jag stänga av mer och bara komma in i det, så behöver man inte fundera på så mycket annat. Så det är fantastiskt skönt. Och alla är så hjälpsamma tycker jag och de vill visa och hjälper till, så det är jättebra, och så får man se lite från de olika och se inne på sjukhuset annars hur det fungerar och sånt.

Intervjuare 1 [00:17:59]: Vad roligt.

Talare 1 [00:18:00]: Mm, det är jättekul.

Intervjuare 1 [00:18:02]: Bra att ha fått en fot in tänker jag?

Talare 1 [00:18:04]: Ja jo men det tror jag verkligen. Det är bra.

Intervjuare 1 [00:18:08]: Men då var det innan du gick i den här?

Talare 1 [00:18:10]: Det var i somras, för vi har studiebidrag annars, men då behöver man ju få för att det ska gå runt.

Intervjuare 1 [00:18:17]: Men jag tänker på det här du sa du gjorde obetald praktik?

Talare 1 [00:18:20]: Just ja, ja det var kanske tre år sen, min morbror jobbar där också, så då bodde jag hemma hos honom i en månad, det var då när jag bodde här, och det var mest för att komma ut lite och göra saker, inte bara vara hemma, och så tjänade väl de lite också på det och sådär. Så det var bra.

Intervjuare 1 [00:18:44]: Ja det är klart. Jag måste bara fråga, för du sa du hade prövat även appen för Karlstads kollektivtrafik?

Talare 1 [00:18:54]: Ja.

Intervjuare 1 [00:18:54]: Är det så att du bott där också?

Talare 1 [00:18:56]: Nej, jag hade en kompis som flyttade dit för att plugga som också kanske ville bo här i Göteborg, så då hälsade jag på henne.

Intervjuare 1 [00:19:01]: Och då behöver man ju veta.

Talare 1 [00:19:05]: Ja.

Intervjuare 1 [00:19:07]: Okej. Men vad tänker du om, var tror du att du, tror du att du vill bo kvar i Göteborg?

Talare 1 [00:19:18]: Ett tag till, tills jag har studerat klart åtminstone. Men sen så, jag trivs ju bra här, har svårt att se mig tillbaka i Stockholm igen, ändå. Och sen så, det är ju nu som jag bygger upp, jag bygger ju upp livet här också, så det är ju, och träffar folk och om man träffar någon och sådär. Så det, risken finns att jag blir kvar.

Intervjuare 1 [00:19:45]: Ja. Tur för Göteborg då.

Talare 1 [00:19:46]: [skrattar 00:19:47] Ja, kan man hoppas. Men.

Intervjuare 1 [00:19:50]: Hur skulle du vilja att Göteborg liksom, om du tänker Göteborg i framtiden, finns det något du känner att såhär skulle jag vilja att det var? Att det hände?

Talare 1 [00:20:02]: Där vet jag nog inte heller så mycket än, jag har inte så mycket att, nej, jag mest tar det som det är och så får man anpassa sig.

Intervjuare 1 [00:20:16]: Har du något som du gör vid sidan om studierna, någon hobby eller fritidssysselsättning?

Talare 1 [00:20:28]: Inte just, jo förresten en grej med Göteborg, fler museum skulle jag tycka var kul, tror jag. Jag har kollat på några, men det kanske finns fler än vad jag sett, men det tycker jag är kul, och det är alltid kul att gå på. Men ja.

Intervjuare 1 [00:20:43]: Är det något särskilt museum du skulle vilja se?

Talare 1 [00:20:43]: Jag vet inte, det finns ju fotografiska i Stockholm, och det har jag inte sett något om här, men ni har ju, Röhsska va, för inredning och sånt och det ska jag kolla in.

Intervjuare 1 [00:20:53]: Ja, just det, när det öppnar igen då?

Talare 1 [00:20:53]: Mm. Så var jag på Naturhistoriska och sånt. Jag vet inte vad det borde finnas, men jag tycker det, jag har precis börjat och jag tycker det är så kul, men sen har man ju varit på alla, så vad ska man göra då?

Intervjuare 1 [00:21:06]: Ja, just det, då får man börja om. Och jag vet att på Konstmuseet har de foto åtminstone, det beror ju lite på vilka utställningar de har, men jag tror att det finns en konsthall som hör till konstmuseet där de har specifikt foto. Men det är ju inte som Fotografiska.

Talare 1 [00:21:25]: Nej [skrattar 00:21:25] . Man får hålla lite koll bara på vad det finns för utställningar, fånga upp dem.

Intervjuare 1 [00:21:34]: Mm. Vad brukar du och dina kompisar göra när ni ses då?

Talare 1 [00:21:38]: Det är lite olika, ibland så går vi runt, vi har badat en del i sommar, ibland går man kanske på Andra lång och tar några glas, eller. Mycket att vi bara träffas och pratar, och umgås. Så.

Intervjuare 1 [00:21:54]: Mm. Brukar man träffas hemma hos varandra liksom eller är det mest ute?

Talare 1 [00:22:00]: Det beror på vilka det är. Ibland så, om det är vissa som har körkort, så åker man runt lite grann. Eller så kan man gå på promenad, antingen i stan eller där kring Delsjön eller vad det finns för ställen kring dem. Så det är lite olika.

Intervjuare 1 [00:22:20]: Mm. Och när ni är och badar, vart brukar ni?

Talare 1 [00:22:22]: Jag har badat i Delsjön tre gånger tror jag, där är fint. Så har jag varit, Härlanda tjärn har jag badat, och något till ställe som jag inte kommer ihåg vad det heter.

Intervjuare 1 [00:22:34]: Mm, var det också sjö?

Talare 1 [00:22:35]: Ja, det tror jag det var. Det var nog i Partille, så det är lite.

Intervjuare 1 [00:22:42]: Just det. Men hur är det med att komma ut till havet?

Talare 1 [00:22:43]: Där har jag inte varit än faktiskt. Eller jag har varit i Skärgården på någon ö någon gång, men jag vet inte vilken. Men det var fint.

Intervjuare 1 [00:22:57]: Mm. Och jag tänker på, jag tänker på Älven och sådär och så, är det något som, du pratade om Skepps, nej, Stenpiren?

Talare 1 [00:23:12]: Mm.

Intervjuare 1 [00:23:13]: Är det liksom för att åka över älven som du har hamnat där eller är det för att vara på den?

Talare 1 [00:23:18]: Nej, det, jag har åkt över ett par gånger bara, men annars så tycker jag, det finns ju ett sushiställe där, så jag gillar att sitta där och titta ut över vattnet lite grann, för det tycker jag är väldigt mysigt, och det är ändå centralt så det är lätt att ta sig dit, och det är inte jättemycket folk. Så det är väldigt trevligt tycker jag.

Intervjuare 1 [00:23:35]: Mm, bra läge.

Talare 1 [00:23:38]: Ja, jättebra, för mig.

Intervjuare 1 [00:23:39]: Mm. Om du skulle få besök, nu kanske det, jag vet inte, men om du skulle visa upp något i Göteborg, vad skulle du välja?

Talare 1 [00:23:52]: Det var något som jag visste, men jag har glömt bort. Men, jag brukar rekommendera ändå att gå i Botaniska, man kan ju gå upp på berget där och titta ut och det är jättehäftigt. Trädgårdsföreningen är också mysig, och den är ju ändå mitt i stan. Kanske gå på Avenyn. Stenpiren brukar jag dra folk till också. Det är nog det jag kommer att tänka på nu.

Intervjuare 1 [00:24:24]: Mm. Och sen sa du Andra lång, om ni ska ut och typ vara med, ta ett glas eller?

Talare 1 [00:24:31]: Ja på någon krogrunda eller något, sådär. Ja det är oftast där det blir tror jag, det är det jag vet. Det finns ju där och så finns det på Avenyn, men det är lite dyrare också har jag för mig och så. Så det finns ju väldigt mycket just på Andra lång, samlat där.

Intervjuare 1 [00:24:44]: Mm, kul. Har du varit, de har ju någon sån här festival eller vad det heter, Lång, det heter något speciellt såhär, Långdagen eller, långa dagen, jag minns inte riktigt? Har du?

Talare 1 [00:25:01]: Nej, det jag har inte hört om, har inte varit med om, men det låter spännande.

Intervjuare 1 [00:25:05]: Ja, är det någon annan sån här särskild evenemang eller något, just i Göteborg som du har varit?

Talare 1 [00:25:14]: Jag har varit på loppet, på galoppbanan, Color Obstacle Rush.

Intervjuare 1 [00:25:21]: Vad sa du?

Talare 1 [00:25:22]: Color Obstacle Rush, som man, man springer i fem kilometer, och sen är det ungefär 15 uppblåsbara hinder, och så kastar de färg på en, så det är mer än att bara springa, så det känns lite roligare. Och det är ganska kul.

Intervjuare 1 [00:25:36]: Det låter jätteroligt.

Talare 1 [00:25:37]: Ja, har varit två gånger, sen så springer jag inte så mycket, men det, det är ändå motivation att träna till det. Så den tycker jag är kul.

Intervjuare 1 [00:25:45]: Det har jag aldrig hört talas om.

Talare 1 [00:25:48]: Nej, det finns ju de här där de bara kastar färg och sånt, men sen hörde jag om den, min kusins mamma skulle springa det, så då blev jag jättesugen, så blev det så.

Intervjuare 1 [00:26:00]: Ja, är det liksom en gång om året eller?

Talare 1 [00:26:02]: Ja, ja det tror jag, så det är olika ställen i Sverige, men det har varit på Galoppbanan sista två åren i alla fall, när jag har sprungit.

Intervjuare 1 [00:26:13]: Mhm, vad festligt, så springer man runt runt då eller, så?

Talare 1 [00:26:17]: Ja, på, på Galoppbanan, så är det lite med jämna mellanrum de här hindren, så det kan vara, på ett ställe är det jättestora uppblåsbara bollar som de kastar på en och sen ska man kasta upp för, med ett rep liksom och så åker man rutschkana ner och så finns det såna där hoppbollar eller vad man ska säga, och där man kryper eller, allt möjligt. Så det tycker jag är jätteroligt.

Intervjuare 1 [00:26:42]: Det måste vara jättekul.

Talare 1 [00:26:43]: Ja, och sen i slutet är det en färgfestival kallar de det, så då står alla samlade och sen när beatet droppar i musiken så hoppar alla samtidigt och kastar färg i luften, så det är jättemaffigt att stå mitt i det.

Intervjuare 1 [00:27:01]: Mm, det låter det som. Det måste vara väldigt kul att titta på också kan jag tänka mig.

Talare 1 [00:27:05]: Ja, och sen efteråt har man färg överallt och. Det är kul, det är härlig känsla där tycker jag, alla är glada och så kör man sitt eget race i sin egen takt, och det är inget knasigt.

Intervjuare 1 [00:27:16]: Nej, det kan ju knappast handla om att komma först fram?

Talare 1 [00:27:20]: Nej, det är det verkligen inte [skrattar 00:27:23]. Så då är det olika, de släpper ut med jämna mellanrum så man inte är jättemycket folk på samma ställe också, så det är väldigt bra.

Intervjuare 1 [00:27:30]: Mm, vet du vem som arrangerar det eller?

Talare 1 [00:27:32]: Det har jag ingen aning om faktiskt. Sen så har jag ju varit på Kulturkalaset, det var väldigt mysigt. Det är nog de evenemangen som jag har hunnit med. Men de har varit bra, faktiskt.

Intervjuare 1 [00:27:54]: Mm. hur ofta åker du till Stockholm?

Talare 1 [00:27:55]: Det är lite olika, i våras var jag där nästan en gång i månaden, det var

inte tanken men det var mycket som skulle fixas och flyttas och sådär. Nu kanske det blir, ska man säga, inte varannan månad, men ja, nästan. En gång i månaden, varannan månad sådär kanske, mest.

Intervjuare 1 [00:28:25]: Det är ju hyfsat bra kommunikationer dit också tänker jag?

Talare 1 [00:28:28]: Ja, det finns ju, och det är MTR express också som går där bara mellan Stockholm och Göteborg så det är ju jättebra, väldigt smidigt.

Intervjuare 1 [00:28:32]: Mm, kommer de och hälsar på dig också, dina föräldrar eller?

Talare 1 [00:28:37]: Ja, de har varit här nu några gånger, och det har varit en del nu precis med flytten och man ska köpa möbler och så, så har de varit med och hjälpt till och flyttat grejor från Stockholm och sånt, så har de varit här.

Intervjuare 1 [00:28:49]: Ja just det, så den var omöblerad lägenheten?

Talare 1 [00:28:52]: Ja, så det, fått köra, pappa hyrde ett släp och så körde han ner med det.

Intervjuare 1 [00:29:01]: Mm. Gillar du inredning och så hålla på?

Talare 1 [00:29:04]: Ja det tycker jag är kul, jag vet inte om jag har någon känsla för det men jag tycker om det, det är jag intresserad av.

Intervjuare 1 [00:29:10]: Mm, det kan ofta vara en sån tänker jag, när man får möblera sin egen, första, det drömmer min dotter om i alla fall.

Talare 1 [00:29:15]: Ja, jag gjorde det länge men sen så insåg jag ju att man har nog inte råd att köpa allt man vill ha, utan man får ta vad man har. Jag hade mycket redan förut, så det var inte så mycket jag behövde köpa. Men sen så får man väl byta lite efter hand och så tar det ett tag innan man kommer till rätta, så får man flytta om lite. Men det.

Intervjuare 1 [00:29:37]: Så är det, såklart.

Talare 1 [00:29:38]: Men det är ju kul, det är spännande, man kan gå på loppis och sånt, finns jättemycket där. Perfekt när man flyttar hemifrån.

Intervjuare 1 [00:29:46]: Absolut. Har du koll på loppisar här i stan eller?

Talare 1 [00:29:51]: Nej, bara i Kungälv vet jag att det finns mycket, jag har varit på en Myrorna i stan. Men annars har jag inte så bra koll faktiskt.

Intervjuare 1 [00:30:00]: Mm. Men är det, får du bo, det är liksom ett förstahandskontrakt eller så, så att det inte?

Talare 1 [00:30:08]: Jag vet inte, jag tror jag räknas som inneboende, för det har varit lite krångel och sådär, så jag har inte besittningsrätt, men jag hyr direkt av de som äger huset,

gör jag.

Intervjuare 1 [00:30:18]: Ja just det.

Talare 1 [00:30:17]: Och de vill ju att jag ska bo där länge, så.

Intervjuare 1 [00:30:22]: Ja, vad skönt. Jag tänker bostadsmarknaden...

Talare 1 [00:30:25]: Ja, jag hade väldigt tur känner jag, riktig tur, och jag trivs ju väldigt bra där och det är jättefint och allt. Så jag håller gärna fast vid det. Så det är ju också det, ska man flytta till Stockholm ska man hitta något att bo där också, så att det. Det är bra som jag har det just nu.

Intervjuare 1 [00:30:44]: Just det. Hur långt utanför Stockholm är det, eller Värmdö är väl stort förstås, men liksom?

Talare 1 [00:30:48]: Ja, det, det är väl ungefär en halvtimme kan man säga, med bussen, dit.

Intervjuare 1 [00:30:55]: Mm, är det så att många som växer upp där gärna vill in till stan och bo sen eller?

Talare 1 [00:31:00]: Jag vet inte, jag tror, det är nog många som ändå bor kvar ute på Värmdö. Jag har inte så bra koll på det faktiskt.

Intervjuare 1 [00:31:10]: Mm, nej det är väl klart, det är väl olika, förstås. Men jag tänker, såhär, härifrån i alla fall känns det ofta som att man pratar om att man gärna åker till Stockholm och pluggar och så [skrattar 00:31:22]. Men det är klart, om man kommer från Stockholm, så?

Talare 1 [00:31:25]: Ja, vart ska man åka då?

Intervjuare 1 [00:31:26]: Precis.

Talare 1 [00:31:26]: Ja, men jag hade ju kopplingar hit redan, och så hade jag ju hört om den skolan, och så var det liksom, det var många smågrejor som var bra med att flytta hit. Men jag är glad att jag gjorde det, jag tror det var precis vad jag behövde.

Intervjuare 1 [00:31:45]: Mm, vad skönt. Har du hunnit bo in dig nu då, tycker du, i lägenheten och?

Talare 1 [00:31:48]: Mm, har bott där i fyra månader nu så det är ganska bra, det är bara att få städrutinerna och sådär, det är första gången jag är själv, riktigt riktigt själv. Internatet var inte riktigt samma sak. Men jag trivs bra själv också, så det är bara bra egentligen.

Intervjuare 1 [00:32:05]: Ja, och sen är det jättebra tänker jag om du har folk som du kanske känner lite grann där i huset?

Talare 1 [00:32:11]: Ja, nej de har flyttat ut, men jag har hjälpt till lite med barnen till de som bor där också, så då träffar man ju dem. Sen så är det ju skönt, det är ju ändå, när man bor sådär så kan man göra mer, göra spontana grejor med andra. För det är inte att, ska vi ses, ja, om tre timmar kan jag vara inne liksom med bussen. Utan det är ju väldigt enkelt att ta sig överallt som sagt.

Intervjuare 1 [00:32:35]: Ja just det, det är smidigt. Jag tänkte mer också just det här att om ni är fyra stycken så kan det ju bli, det gäller att man gillar varandra förstås?

Talare 1 [00:32:43]: Jaha, ja.

Intervjuare 1 [00:32:45]: Det kan ju vara positivt att man kommer liksom kanske?

Talare 1 [00:32:46]: Ja, jag bor i en källarlägenhet, så jag har en egen ingång vid garaget, så jag brukar inte gå på dem så mycket. Men jag har ju träffat och sagt hej, så det är ju jag och familjen som bor där, och sen är det två andra tjejer som har varsin lägenhet också. Men sen har man olika tider och sånt också, så då stöter man inte alltid på varandra.

Intervjuare 1 [00:33:04]: Nej just det. Nej, det är klart. Det var något jag tänkte fråga men jag glömde bort. Jo, jul, tänkte jag på, hur du då ska göra om det nu är din första, liksom?

Talare 1 [00:33:20]: Mm, jo det blir nu, jag har skilda föräldrar, så jag brukar fira varannan med dem, och så är det fortfarande, så jag ska till Stockholm över julen, och sen så är jag här på nyår, och är med kompisar tror jag att det blir.

Intervjuare 1 [00:33:35]: Mm, härligt. Hoppas du ska känna dig riktigt såhär, bara landa i Göteborg, ja, och vilja bo här länge.

Talare 1 [00:33:44]: Mm, ja men jag tror det blir så faktiskt.

Intervjuare 1 [00:33:46]: Mm. Vad var det som gjorde att du kunde tänka dig att vara med här då?

Talare 1 [00:33:53]: Ja, vi gick där och så var din kollega Ida där, och så hej, vill ni vara med, och vi bara, vad är det här för något, ja, vi har lite tid, vi kan lyssna lite vad hon har att säga. Och så, så var vi tre bara, ja men det vore ju lite kul men det är ju ganska läskigt också, och det ska förevigas och tänk om man säger, och är jag så intressant, och allt det där. Men sen så var man, ja, vad kan det skada, om du skriver upp så skriver jag också upp mig då. Så då gjorde vi det. Och så sitter jag här nu.

Intervjuare 1 [00:34:30]: Ja, vad kul, ja det är vi jättegglada för.

Talare 1 [00:34:35]: Ja, jag vet inte, det kanske både är bra och dåligt att jag är så nyinflyttad, jag vet inte så mycket, men det är ändå ett annat perspektiv.

Intervjuare 1 [00:34:43]: Precis, det är ju det som är så bra. För jag menar det kommer ju folk som flyttar in till Göteborg hela tiden, och då är ju de också göteborgare, och deras röster

behöver också få komma med tänker jag. Men var det, är det något särskilt som du tänkte att du ville ha berättat, eller någon mer fråga som du, jag har kanske inte riktigt skrivit frågorna på samma sätt här somi?

Talare 1 [00:35:09]: Jaha, jo men jag tror jag fick precis, precis det här. Nej det är väl om ni vill ha med något speciellt, men annars så, så har jag nog inget som jag känner måste vara med.

Intervjuare 1 [00:35:25]: Nej, nej. Jag tänkte jag skulle frågat också , en vanlig dag, kan du beskriva hur den ser ut?

Talare 1 [00:35:34]: Ja, ja, men, jag går upp och äter frukost och fixar mig, och sen så tar spårvagnen till Korsvägen och sen tar bussen till skolan, och så är jag där ganska kort, vi slutar väldigt tidigt, det är folkhögskola och sådär, och sen blir det väl hem. Det är alltid något att fixa eller handla eller tvätta och sådär, så ibland så svänger man förbi någon. Men det känns som att jag har jättemycket tid samtidigt som jag har ingen tid, för det går så snabbt. Man ska fixa en grej och sen så är det sent.

Intervjuare 1 [00:36:11]: Mm, så är det. Men är du liksom såhär, en annan sån här grej man kanske brukar ta tid och vänja sig vid när man flyttat hemifrån är ju att laga mat och sånt?

Talare 1 [00:36:23]: Ja, det är det ju också, det tycker jag är jättejobbigt. I alla fall till mig själv. Så det försöker jag bli bättre på, men det är svårt att hitta motivation, och så är man så trött, och så ska man stå där och laga mat. Med tiden, när det andra går mer automatiskt så tror jag att då orkar jag nog lägga mer tid på det.

Intervjuare 1 [00:36:44]: Mm, jo man får ta det som det kommer.

Talare 1 [00:36:48]: Ja, verkligen, det är inte mycket mer att göra.

Intervjuare 1 [00:36:52]: Mm, nej, men vad roligt.

Talare 1 [00:36:55]: Ja, tycker jag med. Spännande.

Intervjuare 1 [00:36:58]: Ja, det är kul att sitta och prata. Men om inte du känner att du har något särskilt mer, så?

Talare 1 [00:37:05]: Nej, det, nej, kanske inte.

Intervjuare 1 [00:37:11]: Mm. Jag tänkte på, jag glömmer bort hela tiden vad det är jag tänker på.

Talare 1 [00:37:18]: Mm, men det gör jag också, så det är helt okej.

Intervjuare 1 [00:37:21]: Det var någonting jag skulle fråga. Nej. Vi får komma tillbaka till dig och fråga igen.

Talare 1 [00:37:32]: Okej.

Intervjuare 1 [00:37:32]: Ja, men då stänger jag av här. Tack så hemskt mycket.

[bandningen slutar]

[bandningen börjar]

Intervjuare [00:00:01]: Känns det?

Talare 1 [00:00:01]: Jo, det känns okej. Tror jag. Om jag.

Intervjuare [00:00:04]: Vi kan, eftersom...

Talare 1 [00:00:05]: Om jag säger för mycket bara, eller nåt.

Intervjuare [00:00:07]: Nej. Du får känna efter.

Talare 1 [00:00:10]: Jag är öppen om allt.

Intervjuare [00:00:11]: Jag ska bara säga det, för bandet här att vi sätter på för att vi, ja, vi satt och pratade en stund och så upptäckte vi att det finns lite tid kvar och att det fanns några frågor på baksidan, om till exempel, om det är något särskilt som du vill berätta om i ditt liv, eller så. Om du vill beskriva ditt hem eller.

Talare 1 [00:00:31]: Nej, men jag... Nej, men det var tungt ett tag. Väldigt mycket liksom jobbigt, och jag var hemma och kämpade med skolan och sådär. Och därför har väl det här Göteborg, allt det här, varit väldigt bra för mig. Det var min nystart, min nya chans att bara köra på. Och det gick jättebra i våras. Det är lite tungt nu igen. Men det, att fånga upp det, det är svårt med vården, och jag vet att det är mycket. Men när man mår dåligt så är det ju mycket, det är svårt, man ska orka ta dom här samtalen och det är inte bara ett, utan det är åtta. Och så är det bara åh, men vänta lite. Ska jag göra nånting? Nej, vänta, vi fixar det här, och så. Det tar tid.

Intervjuare [00:01:29]: På vilket sätt har det varit tungt?

Talare 1 [00:01:31]: Nämen jag, jag har ju mått dåligt länge, det har varit mycket ångest och depression, tungt i skolan, mycket prestationsångest, sådär. Och jag hade länge samtalsstöd. Sen så fyllde jag, så gick jag typ till BUP och sånt, och så fyllde jag 18 och då ska man ju gå till andra, och så vart det aldrig riktigt av och jag var ändå hemma, så det var inte så mycket. Och sen så blir det ju när man flyttar till liksom ett helt annat landsting och allting, att det är mycket som ska flytta och man ska komma in i systemet. Men det var lite otydligt och svårt, tror jag. För att jag vet, dom som mår som sämst, när man inte orkar lyfta telefonen, och så orkar man lyfta telefonen en gång, men sen så räcker inte det riktigt, och att man ska fångas upp på nåt sätt, men det, när man är vuxen så, det märks väl när man inte betalar hyran

kanske. Men innan dess så är det, vad ska man göra.

Intervjuare [00:02:36]: Nej, det är tungt.

Talare 1 [00:02:40]: Så försökt ringa runt lite, men det, sen ska man orka och så kanske det inte funkar nånstans och så ska man hitta nåt annat, och så är det det där bara att sätta sig ner och leta nåt ställe. Och så ska man ringa dit och så ska man hålla på med dom och vänta och. Så det, det är väl, men det vet jag inte hur det är i resten av landet.

Intervjuare [00:03:05]: Men är det nu som...

Talare 1 [00:03:07]: Det är nu, jag har tagit upp det igen. Och jag har varit hos min vårdcentral och pratat med Sahlgrenska och pratat med dom i Kungälv på vårdcentraler och sånt, men dom sa vi vet inte riktigt om vi kan hjälpa dig, fråga nån annan, nästan. Eller vi har inga tider förrän om lång tid, fråga nån annan. Och så var det lite dålig kommunikation mellan vårdcentralen och Sahlgrenska då, att dom väntar på varandra bara, nämen vi har skickat den här grejen, nämen vi har inte fått den här grejen, eller sådär. Och dom hade väl inte märkt om jag inte hade sagt nåt, känns det som, dom bara nämen du behöver inte prata med dom, behöver inte ringa dom. Och så ringde man dom, nej men vi sitter och väntar på dom andra. Och att man hamnar i det här limbot. För jag ville gärna fånga upp det nu när jag är igång.

Intervjuare [00:03:56]: Mm, det förstår jag.

Talare 1 [00:03:57]: Och sen så har det gått en termin, ett halvår, och det har inte hänt så mycket.

Intervjuare [00:04:03]: Oj då. Men, det är ju klart, det är ju inte det man vill ägna sig åt, hålla på själv och lösa det praktiska.

Talare 1 [00:04:07]: Nej, jag har ju mina föräldrar och jag har släkten, och det är jättebra stöd. Men det är svårt och tiden går och så är det saker som ska lämnas in och det är läkarintyg och allt. Så det går ganska snabbt när man liksom bara, blir liggandes. Jag vet inte om det här var sånt jag skulle säga. Men det blev så nu.

Intervjuare [00:04:31]: Mm. Du får känna efter själv.

Talare 1 [00:04:33]: Ja, jag är okej, men jag vill inte göra andra obekväma.

Intervjuare [00:04:36]: Nej, det är det inte, det är ju också, jag menar, det är ju också ett perspektiv som kanske inte alltid kommer fram, liksom. Att man kan behöva vård och att man, att det inte alltid funkar eller, lite så.

Talare 1 [00:04:48]: Nej. Nej men som vuxen så, för som ung skötte mina föräldrar det, och jag tänker att det är annorlunda också när man är, när man inte är myndig. Men det är ju just i Göteborg som jag får testa på det själv. För att mina föräldrar får inte ringa.

Intervjuare [00:05:03]: Nähä.

Talare 1 [00:05:05]: Nä, men jag är myndig, och då måste jag ge dom fullmakt, och det kan jag bara göra på plats. Men för att kunna göra det på plats måste jag få komma dit. Men sen så är det ju, det är underbemannat mycket tror jag också, så det är inte så mycket att göra åt det heller.

Intervjuare [00:05:21]: Mer pengar.

Talare 1 [00:05:22]: Ja. Men det är ju mycket som ska ha pengar, om man pratar om segregation, det är ju också en grej. Det är så mycket egentligen och, det är så lätt att tänka jamen det är ju bara, nämen skolan det är ju bara, fixa där, men det är så mycket sånt, som balans av allting, och resurser och rätt människor som är engagerade. Och dom som säger jamen, är dom inte engagerade borde dom inte jobba där. Ja, men då finns det ju inga som jobbar där. Nästan. Så det är nästan bättre med någon oengagerad än ingen alls. Men det blir ändå svårt och jag är väldigt öppen, och lätt för att prata och sådär, och då tas man inte alltid på allvar, för att, jamen du som är så glad, du kan inte må dåligt. Man bara, men jag är här. Och då, så det är svårt att veta vad man ska göra och mycket leta och vänta och... samla kraft, Men då är det sådär, jamen varför ringde du inte för en vecka sen? För jag orkade inte, jag orkade inte. Jag ringde för två veckor sen, men då hände det ingenting, så då måste man sådär börja om.

Intervjuare [00:06:33]: Men är du inne i nånting nu som du ändå tror kommer?

Talare 1 [00:06:37]: Inte riktigt. Jag började prata med kuratorn. Det är första gången jag pratar med en kurator, och det är intressant. Men det är ändå nåt. Och Sahlgrenska, det verkar som dom inte riktigt har tid. Dom erbjuder hjälpa mig med läkartid, eventuellt. Men det kommer att dröja ännu mer. För jag har väntat tre månader nu. Ungefär. Så ska jag vänta lite till innan jag kan komma till nån läkare. Och så, och om man ska ha mediciner och sånt så är det en lång process att hitta preparat och må sämre eventuellt och dos och allting sånt där. Med psykiatrin är det också svårt, med körkortet, jag har ADD, så jag behöver läkarintyg för det, och det har jag ringt runt om sen juni. Och jag har fortfarande inte fått ett läkarintyg för det. Eller hittat nån. Så jag måste gå, söka privat. Men det verkar som att det, allmänvården eller sådär, dom får inte rekommendera, utan dom får bara säga att vi kan inte hjälpa dig, du får googla på det, eller nåt. Och mina föräldrar har försökt söka, men det har vart svårt att hitta, har dom sagt också. Och dom har haft mycket med vården att göra också, med mig och med sig själva och släkten. Men att, man får vara på, och alla säger sådär, du måste överdriva. Men jag vill inte överdriva, men man måste nästan överdriva. För annars händer det inget. Det är väl kanske att alla överdriver så då blir ribban högre. Och man måste vara på och tjata, men det borde inte göra nån skillnad, när dom har tid så får jag en tid. Men, och jag var på akuten, och där är också mycket såhär, men där förstår jag att det ska vara effektivt, men det är in och ut, och här har du lite grejer och, ja. Hoppas det hjälper.

Intervjuare [00:08:31]: Det behövs mer resurser.

Talare 1 [00:08:33]: Jomen det, det är mycket som jag inte vet som också behöver resurser, men det är en grej om man kan, så tror jag att det vore bra liksom. Och om man fångar upp,

om man kan fånga upp vuxna människor sådär i ett tidigt stadie när livet fortfarande fungerar, så också i längden kommer det krävas mycket mindre resurser på det. För då är det liksom, när det är tidigt så går det oftast lättare och snabbare och så är det smidigt och så kan alla gå vidare sen. Innan det går i botten, för då är det ändå en lång väg upp.

Intervjuare [00:09:08]: Har det varit i botten för dig innan liksom?

Talare 1 [00:09:10]: Ja. Många gånger. Det är väl lite sådär på väg nu. Men det är ju bara försöka hålla huvudet ovanför ytan.

Intervjuare [00:09:21]: Men vilken, vad strongly ändå att ta det här steget att flytta till Göteborg tänker jag, eller Kungälv.

Talare 1 [00:09:26]: Ja, men det tror jag var, i början var det mycket sådär jamen det blir som ett undantag, för det är inte hemma, och lite såhär lämna gamla vanor borta, och man är nån annanstans. Och jag tror att det här hade inte, jag hade inte gått och studera i våras om jag hade varit kvar i Stockholm. Och jag är jätterädd för att behöva flytta hem igen. För det, man ska prestera i skolan, och man får studiebidrag och man ska vara där och. Så, och har man inte dom pengarna så då ska man jobba, man går inte i skolan så ska man kunna jobba och så är det hyra, det är pengar.

Intervjuare [00:10:07]: Visst. Så är det ju.

Talare 1 [00:10:10]: Och det är ju många möten och det tar tid och sådär också, så att det är svårt liksom. För tiden går alltid, den stannar inte. Och det är mycket som ska fixas.

Intervjuare [00:10:20]: Kände du att du kunde få nån hjälp av kuratorn?

Talare 1 [00:10:23]: Jomen det har ändå nog varit lite bekräftelse som jag behöver. Jag har ju haft mycket samtalsstöd som jag har känt, liksom, det har säkert hjälpt. Men jag är ju fortfarande kvar i det tunga sådär, det har ju varit så länge, men det är ändå nåt, känner jag verkligen. Och jag är glad att jag kan få det stödet därifrån om jag inte kan få det från allmänvården. Också.

Intervjuare [00:10:48]: Jag tänker om hon också har, alltså det här att vad man måste klara i skolan och såna saker.

Talare 1 [00:10:54]: Ja, jomen det är ju skönt med nån kontakt på skolan som, där kan liksom föra min talan, eller, som vet hur det fungerar. Han är studievägledare också. Så det är ju väldigt bra. Men sen ska man ju prata med alla lärarna, och jag är väldigt öppen om det, men det är ändå det här att sätta sig ner med varje och förklara utan att det ska vara nån undanflykt. Och samtidigt så förstår jag att det, man måste ju vara där och prestera och sådär. Det är ju så det funkar, det funkar ju inte annars. Men sen så vet jag, det är ju svårt, liksom vad mer ska man göra? Man har, man försöker söka hjälp, men det tar tid, men det kan ju inte jag rå för, men det kan inte skolan rå för heller.

Intervjuare [00:11:36]: Nej, jag förstår, det är, låter jättejobbigt läge.

Talare 1 [00:11:40]: Mm. Lite limbo.

Intervjuare [00:11:43]: Jag kan bara hoppas att du får hjälp.

Talare 1 [00:11:46]: Mm. Ja, tack.

Intervjuare [00:11:48]: Men, vad tänker du om det här, för det är ju liksom så himla mycket nu man hör om hur många som mår dåligt.

Talare 1 [00:11:55]: Ja, det är läskigt, faktiskt. Det, det är ju lite såhär, mm, så att dom mår bra (?), bara, det går ju inte. Hur funkar det, vad är det för hittepå. Men det är väl också att mycket kommer fram, och det är inte lika tabu längre vilket är jättebra. Verkligen. Men det är ju ändå begränsat med resurser och, men då kanske man kan försöka stötta varandra. Det är ju skönt med folkhögskolan att vi är alla där av en anledning. Så att man har ju lite förståelse där också. Och alla vill ju bara bli bättre.

Intervjuare [00:12:29]: Just det. Är det många som har mått dåligt och så?

Talare 1 [00:12:31]: Ja, eller har liknande diagnoser, och sådär, så det har ju inte varit, det har inte varit liksom en dans på rosor, i alla fall. Så man har det gemensamt.

Intervjuare [00:12:43]: Ja, just det.

Talare 1 [00:12:44]: För dom flesta i alla fall. Så det är skönt. Och lärarna är ändå liksom, dom, det är generellt mer anpassningsbart, och man kan prata med dom ändå, och så. Men det finns ju en begränsning för hur mycket man kan göra. På båda, alla håll.

Intervjuare [00:13:00]: Ja, det är klart. Men jag tänker på det när du säger att man kan stötta varandra också, då tänker jag såhär på sociala medier, att det liksom är så stort nu, och om det, eller ja, det är liksom en del av allas värld.

Talare 1 [00:13:13]: Ja, verkligen.

Intervjuare [00:13:15]: Men om det är på gott eller ont liksom, i dom sammanhangen?

Talare 1 [00:13:19]: Det kan vara både och, tror jag. Det var ju för ett tag sen som, jag vet inte om det är så, men det kändes som att det var en trend i att man ska må dåligt. Det är inte att man skryter om att man har senaste telefonen, utan vem har det värst. Sen så kom i och för sig trenden det här med att träna, äta nyttigt, vilket var jättebra. För där är ju en trend som gör nåt positivt. Men det är nog nån blandning. Det är, ibland är det sådär åh, du vill bara ha uppmärksamhet, men ibland så kan det vara rop på hjälp. Men jag tror att man kan, över nätet och så kan man ju också ofta hitta likasinnade och såna som förstår, och det kan vara skönt att det inte är dom man träffar varje dag. Och man kan ju, det finns ju en massa bloggar, och skrifter och mycket hjälp och råd, som är väldigt lättillgängligt också. Så det är ju bra. Och det finns ju dom här doktorsapparna, jag har inte provat dom, men dom verkar bra också. Så att det. Men det är att ta sig i kragen och prova grejerna som man ska

göra också. Men det, det är nog både och. Jag tror att, eller jag vet inte, jag är lite mittemellan generationerna där tror jag. Men nu är det mycket, det är inte bara att fundera på hur man är vanligtvis, utan man har, man har liksom ett "brand" att upprätthålla. Som jag har uppfattat det.

Intervjuare [00:14:40]: Men har du, har du känt så också?

Talare 1 [00:14:42]: Nej, inte på samma sätt, tror jag, det har inte vart lika mycket för mig. Jag tror jag hamnar där lite emellan. Jag vet inte hur det är. Det är lätt att säga dagens ungdomar. Eller, ja, dom äldre generationerna. För jag vet ju bara mitt. Jag vet ju bara jag. Men det har känts som att det är så, men det kanske man tänker alltid när man ser på dom yngre, att, ja, det är så mycket med allt det här vad dom håller på.

Intervjuare [00:15:08]: Kanske.

Talare 1 [00:15:10]: Så, så det är svårt att veta, vad som är och vad som, vad man uppfattar bara.

Intervjuare [00:15:18]: Hur känns det att berätta detta här nu då?

Talare 1 [00:15:21]: Ja, alltså jag gillar att prata om det, på ett sätt. Mycket. Och det har blivit mycket vem jag är. Samtidigt så vet jag att alla vill inte höra, eller orkar, eller att, eftersom jag är bekväm med det så vet jag inte riktigt var gränsen går för vad, vad man ska säga. Men jag vet ju också att många i min närhet kan tycka att det är skönt, och att det är ändå, inte att man vill att andra mår dåligt, men för mig har det varit att om jag vet att nån annan känner liknande, då är det att dom förstår mig på en annan nivå. Dom förstår varför jag inte kan vara perfekt, liksom dom förstår varför jag inte orkar, på ett annat sätt. Och mer vad det innebär att man säger att ja, det är jobbigt, eller jag orkar inte. Det är inte, det är inte bara att man är lat, utan det är bara man förmår inte. Och det tror jag ändå. Sen så behöver man ju själv ta sitt ansvar, eller vad man ska säga, och förklara och veta att det som är självklart för en själv inte är självklart för alla andra. Och att man får mötas halvvägs, lite. På allt.

Intervjuare [00:16:27]: Just det. Men det, jag tycker det låter jättebra att du kan prata om det i alla fall, och att det ändå, ja, men just att det är verkligen, dels kanske för dig själv, att du liksom inte behöver hålla det tillbaka, alltid då. Och sen att öka andras förståelse, är ju jätteviktigt.

Talare 1 [00:16:49]: Ja, och det. Och om man inte känner igen sig så lär man sig nåt nytt, och om man känner igen sig så kanske man känner nån trygghet. Och om inte så, så har man bara slösat lite tid och så är det inget mer med det. Ändå.

Intervjuare [00:17:04]: Men har du känt krav att vara perfekt liksom?

Talare 1 [00:17:07]: Från mig själv mycket. Att jag är skyldig världen att vara perfekt, för annars är jag självvisk som inte ser till att jag är bra nog, för det går ut över andra. Men jag vet ju hur dumt det låter, och jag skulle ju aldrig säga så till nån annan. Och alla bara, men hallå. Men det, tankarna är kvar, känslorna är kvar, även fast man vet bättre på så många sätt. Och

så är det ju också mycket, kanske i vår, eller när man träffar folk att, jamen jag har ju lösningarna och jag vet att det jag tänker inte är logiskt. Men det är svårt att tänka bort också, för det, sen så är jag rädd att vara för lite rädd för att vara dålig, eller sådär, så att man inte aktar sig. Så det är sån balansgång, allt eller inget mycket.

Intervjuare [00:17:55]: Svårt. Det är svårt att vara snäll mot sig själv.

Talare 1 [00:17:59]: Mm. Ja, jag vill inte vara för snäll. Men alla bara, men hallå. Det, man ska vara snäll mot sig själv. Det, och det är ändå att man får ta hand om sig själv för i slutändan så är det väl liksom ingen som gör det åt en. Eller alla måste ändå se efter sig själva och varandra. Men, så att man inte glömmer bort sig själv heller.

Intervjuare [00:18:22]: Nej, just det. Jaha. Men vad tycker du, vill du, ska vi tala mer?

Talare 1 [00:18:34]: Nej, det kanske var bra så.

Intervjuare [00:18:36]: Känns det bra?

Talare 1 [00:18:36]: Ja.

Intervjuare [00:18:37]: Jag tänker att då stänger jag av här igen. Jättetack.

Talare 1 [00:18:42]: Ja, tack.

[bandningen slutar]